

Sygn. akt VIII U 1064/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia (del.) Anna Capik-Pater
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2019 r. w Gliwicach

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 16 maja 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia (del.) Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1064/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 maja 2019 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie art. 59§1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 83b ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił ubezpieczonej K. K. prawa do przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 wszedł w życie z dniem ogłoszenia tj. 21 marca 2019r. Następnie zgodnie z art. 145a § 2 kpa, ubezpieczona miała jeden miesiąc od dnia wejścia w życie ww. wyroku na wniesienie do organu rentowego skargi o wznowienie postępowania, a więc do dnia 21 kwietnia 2019 r. Niemniej jednak z uwagi na fakt, że 21 i 22 kwietnia 2019 r. okazały się dniami wolnymi od pracy, to termin na zgłoszenie ww. skargi upływał w dniu 23 kwietnia 2019 r., a więc w kolejnym dniu roboczym po dniu wolnym od pracy. Ubezpieczona wniosła skargę dopiero w dniu 10 maja 2019 r., a więc z uchybieniem ww. terminu. W tym samym dniu wniosła o przywrócenie terminu. Niemniej jednak w ocenie organu rentowego ubezpieczona nie uprawdopodobniła, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy, w związku z czym organ rentowy odmówił jej prawa do przywrócenia terminu do wniesienia skargi.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona. Wniosła odwołanie, w którym domagała się przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Wskazała, że do dnia 23 kwietnia 2019 r. przebywała poza Polską, a o możliwości złożenia przedmiotowego wniosku dowiedziała się dopiero w dniu 24 kwietnia 2019 r. Podniosła, że złożyła wniosek dopiero w dniu 10 maja 2019 r., bowiem była niezdecydowana

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. K. nabyła prawo do emerytury na podstawie art. 46 ustawy emerytalnej od dnia 16 września 2008 r.

Decyzją z dnia 24 lutego 2014 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 stycznia 2014 r. na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej. Do obliczenia wysokości świadczenia zastosowano również art. 25 ust. 1b ustawy o emerytalnej. W związku z tym, że było to świadczenie mniej korzystne dla ubezpieczonej, to jego wypłata została zawieszona.

Wyrokiem z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2017r., w zakresie, w jakim dotyczy kobiet urodzonych w roku 1953, które przed 1 stycznia 2013 roku nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP.

Wyrok Trybunału został opublikowany w dnia 21 marca 2019r. w Dz.U. z 2019r., poz. 539.

Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania ze względu na ten wyrok upłynął w dniu 23 kwietnia 2019 r.

Do dnia 23 kwietnia 2019 r. ubezpieczona przebywała w Niemczech. Opiekowała się tam wnuczką. W dniu 24 kwietnia 2019 r. przeczytała w internecie, że może wnieść do organu rentowego o wznowienie postępowania w związku z ww. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Z uwagi na e niezdecydowanie oraz obawy, a także po namowach męża i koleżanki, ubezpieczona wniosła o wznowienie postępowania dopiero w dniu 10 maja 2019 r., a więc po terminie. W tym samym dniu wystąpiła również o przywrócenie terminu do wniesienia ww. środka.

W dniu 16 maja 2019 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję o treści jak wyżej.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i wynikał wprost z akt organu rentowego oraz zeznań ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 19 września 2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest dopuszczalność skargi odwołującej z 10 maja 2019r., w przedmiocie wznowienia postępowania o prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, wobec jej złożenia z przekroczeniem miesięcznego terminu od publikacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego, który stanowił podstawę do wniesienia tej skargi.

Zgodnie z art. 145a § 1 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

Z kolei jak stanowi § 2 tego przepisu, w sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

W myśl art. 58 k.p.a. w razie uchybienia terminowi należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy (§ 1). Prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu

siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin (§ 2).

Zgodnie natomiast z art. 124 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2018 roku, poz. 1270), w postępowaniu w sprawach o świadczenia określone w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczona uchybiła terminowi do wniesienia skargi o wznowienie postępowania i ponowne ustalenie wysokości emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16. Termin do wniesienia skargi upłynął w dniu 23 kwietnia 2019 r., a ubezpieczona dopiero w dniu 10 maja 2019 r. wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia przedmiotowej skargi o wznowienie postępowania, którą też wniosła w tym samym dniu. Niemniej jednak zaznaczyć należy, że o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Ponadto należy uprawdopodobnić, że uchybienie nastąpiło bez swojej winy. Ubezpieczona zeznała, że wróciła do Polski w dniu 23 kwietnia 2019 r., a w dniu 24 kwietnia 2019 r. dowiedziała się – z internetu- o możliwości złożenia ww. skargi do organu rentowego. Niemniej jednak przez kolejne dni ubezpieczona nie była zdecydowana na jej złożenie. Dopiero po namowach męża i koleżanki w dniu 10 maja 2019 r. podjęła stosowne kroki mające na celu przywrócenie terminu do wniesienia skargi. Zdaniem Sądu ubezpieczona w żaden sposób nie uprawdopodobniła, że uchybienie terminowi nie nastąpiło z jej winy. Nie sposób uznać, że niezdecydowanie ubezpieczonej do wniesienia o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie jest okolicznością, przy której ubezpieczona nie ponosi winy. Wręcz przeciwnie, jest to okoliczność od niej zależna. O braku winy strony w uchybieniu terminu decydują okoliczności nadzwyczajne, które są niezależne od strony. Nie ulega wątpliwości, że taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca.

W tej sytuacji należało uznać, że skarżąca nie uprawdopodobniła, że we właściwym czasie nie była w stanie złożyć skargi o wznowienie postępowania. Jej wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania jest bezzasadny.

W konsekwencji Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł, jak w sentencji wyroku i oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

(-) sędzia (del.) Anna Capik- Pater